

sota una pinça de reforç. De costum, se pinça i es talla el lligament ample del costat esquerre, i després el dret.

L'operació ja terminada, les mateixes pinces assegurin l'hemostasi total, sobre tot en els casos en que s'ha de fer l'extracció dels annexes. La lligadura, que deu ésser aplicada quan els lligaments amples són molt fluixos i els annexes poden ésser molt fàcilment trets enfora, donaria en aquells mal resultat.

Tal és l'operació brillant i pràctica creada per l'illustre cirurgià de Reims i París. És clar que en certs casos cal modificar alguna cosa, segons ells se presentin: l'obertura del cul-de-sac de Douglas, per exemple, tant precisa, i que com més la faig més m'afalaga, és de vegades molt difícil i fa pena realitzar-la. El mateix Doyen ha proposat canvis adoptables als diferents processos. Així, en els casos de salpingitis voluminoses, adherents i supurades, en el gigantisme uterí, en les varietats de fibromes, en el càncer, etc., senyala les variacions més oportunes. En el prolapse uterí mateix no s'limita a l'hemisecció simple anterior, sinó que després de tallar la paret posterior del coll fins al peritoneu, prolonga la secció pel fons de la matric i per la cara anterior fins al morro de tenca, deixant dividit l'uter en dues meitats i en retroversió. Més, en uns o altres canvis, les grans línies resten imperants i encisadores.

Cal ara parlar d'altres mètodes sortits en aquests últims temps? Al meu entendre, són inferiors al citat. Però és forçós exceptuar el de la secció mitjana, proposat ja en 1882 per en Müller, fet també per en Doyen i perfeccionat per en Quenu. El seu valor és indiscutible; i per part meua podria afegir tres bones històries clíniques a les altres alabadores publicades per diversos cirurgians. És clar, no obstant, que com el mateix Quenu declara, no és cosa que a tots els processos se pugui aplicar per igual. En el càncer, en Doyen marca el perill de que s'reduceixi momentàniament en el peritoneu una meitat de matric ulcerada o cancerosa, en el curs de l'hemostasi definitiva del primer lligament ample. En els fibromes, en Quenu insisteix en les dolentes conseqüències que tindria, i per aquest motiu fa la secció mitjana completa del coll, però s'limita en el còs a l'hemisecció mitjana de Doyen; i es comprèn que amb son sistema d'anar llevant els tumors de la «caixa uterina», abans d'extreure-la, li mancaria el punt d'apoi per obrir i buidar les loges on estan enclavats els miomes, i el punt de referència que forma la cavitat uterina, i la facilitat que per les traccions dona que l'orgue sigui d'una peça. Més en les salpingitis crec